

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază. — Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic“.

Maghiarii slăbesc Ungaria!

Când cineva s'erbează, cei din giurul seu, de obicei, se bucură; sau, dacă nu se bucură, cel puțin nu se intristează, nu se revoaltă și nu caută să-i strice.

Ca să faci cuiva ofensa de a-i strica o s'erbare, trebuie să fi fost singur provocat și ofensat în sentimentele tale cele mai bune și mai scumpe.

Lucrul acesta se întâmplă în Ungaria cu Maghiarii. Ei petrec; ei își s'erbează aniversarea lor de o mie de ani. Dar' în giur de ei ce se întâmplă? Se bucură vecinii? petrec și ei?... Nu! Din contră, ei manifestează contra Maghiarilor, ei își dau pe față adâncă lor nemulțumire, ura lor împotriva-le.

De giur-împiegur Maghiarii sunt în cunștură de popoare care îi disprețesc. Li disprețesc Românii, li disprețesc Sârbii, li disprețesc Slovaci, Croații, Cehii, Germanii, — li disprețesc toată lumea. Acesta e fapt.

În România s'au făcut demonstrațiuni mari contra milleniului, la București, Iași, Craiova și în alte părți. Manifestațiile energice din Sârbia sunt cunoscute, cu toate peripețiile lor. De asemenea sunt cunoscute demonstrațiile anti-millenare ce s'au făcut la Viena, Innsbruck, Praga și în alte părți.

Înăuntrul Ungariei toate popoarele și-au spus cuvântul lor într'un fel sau altul și acest cuvânt a fost ca o sentință contra Maghiarilor și politicei lor.

Românii, Sârbii și Slovaci s'au rostit prin cunoscutul protest; Croații încă de mai înainte au arătat ce sentimente îi animează față de Maghiari, — și acum îndrăznind le-au reînviat. Ear' de atunci s'au făpt sporadice, dar' foarte semni-petrec, fapte cari ar trebui să se înțeleagă că sunt din cauza șovinismului lor pro-ridicol. Astfel, pe unele locuri s'au petrecut ostentativ din biserici liturghiilor millenare, pe alte s'au ardat steaguri ungurești ori se vorbise de moroi... etc. etc. etc.

De câte cunștute, și înăuntrul hotăriei și în afară de aceste ho-maghiarii n'au decât dușmani. Au vină s'erbările millenare, pentru că se demonstrează aceasta în chipul neîndoielnic.

N'ar pute fi altmintrelelea, — în treacă fie zis, — când în fiecare ocazie, cedând imboldului acelui sentiment de șovinism ridicol, Maghiarii provoacă pe celelalte popoare, le ofensează în ceea-ce le e mai drag și mai scump, și când fiecare zi ne aduce cu sine o nouă ispravă, o nouă ofensă, o nouă provocare a lor...

De când cu oprirea conferenței naționale, ei au ajuns încaltea se tăgăduiescă chiar existența celorlalte naționalități din Ungaria!...

Dar' noi nu voim să mai stăruim astăzi asupra cauzelor care au dus la învârbirea Maghiarilor cu toți nemaghiarii; constatăm numai faptul.

Și așa stând lucrurile, cunoscute fiind raporturile Maghiarilor — „nație singură alcătuitoare a statului Ungariei“, — cu celelalte popoare, o întrebare se pune: ce forță aduc oare dinții într'o grupare a puterilor europene și cât se poate conta pe această forță?

Această întrebare s'a pus deja multor capete gânditoare și răspunsul ei n'a putut fi decât puțin măgulitor pentru Maghiari. Lumea străină știe deja că astăzi Ungaria, grație Maghiarilor, nu reprezintă o forță pozitivă, pe care s'ar pute conta în eventualitatea unor evenimente mari.

S'erbările millenare și incidentele la care ele au dat loc dovedesc acest adevăr în chipul cel mai strălucit. Maghiarii, cu politica lor provocatoare, au slăbit și slăbesc din ce în ce mai mult Ungaria.

Eată situația, eată adevărul!

Și pentru noi constatarea acestei situații și acestui adevăr e de cea mai mare însemnătate. E bine să se știe odată: care sunt popoarele cuminți, elementele de ordine în această parte a Europei, după-cum earăși e bine să se știe cine sunt acei, cari prin atitudinea lor constituiesc un pericol pentru existența pacinică a acestor popoare și deci un atentat la pacinica lor conviețuire, — la pacea generală.

Salutul Românilor din Viena. Ieri

am primit din Viena următoarea telegramă:

„Tinerimea și colonia română din Viena adunată din incidentul zilei memorabile de 3/15 Maiu salută organul partidului național, care totdeauna a reprezentat dreapta și sfânta noastră cauză.“

Mulțumind pentru acest salut, resalutăm și noi colonia și mai ales tinerimea română din Viena, care întotdeauna, dar' mai ales în zilele din urmă, s'a purtat așa de brav.

Bismarck contra „grandomaniei maghiare“. La ceea-ce de sigur puțin s'au așteptat, s'a întâmplat: organul oficios al prințului Bismarck, „Hamburger Nachrichten“, publică în numărul seu dela 14 Maiu un articol de fond intitulat „S'erbarea millenară în Ungaria“, în care infumurații nostri stăpânitori capătă mai multe ghiontulețe foarte simțitoare. N'avem la îndemână foaia însăși, ci scoatem deocamdată unele buchi ce li-le adresează, din articolul de fond al lui „P. Lloyd“ dela 16 Maiu, în care oberrabinerul nației dăscălește pe prietenul acesteia dintre cei mai desinteresați până acuma. Eată deci unele frase:

„Națiunea maghiară nici-odată n'a format un stat, ear' Ungaria nici odată n'a fost stat independent“.

„Maghiarii, numărând, inclusive cu Jidani, 7^{1/2} milioane, nu alcătuiesc nici jumătate poporațiunea din „Transleithania“; ear' influența lor politică și puterea lor militară pot trage peste tot în cumpănă înaintea Europei numai alipiți fiind la puterea întregii monarhii“.

„Grandomania Maghiarilor își găsește contrapunctul seu, spre cel mai mare bine al lumii, numai în persoana actualului purtător al coroanei Sf. Ștefan“.

Vom căuta să ne procurăm cât de cunștute numărul respectiv al organului bismarckian și vom reproduce articolul în extenso. Pentru a caracteriza însă efectul ce a trebuit să producă articolul în capetele inferbentate ale înghimfaților millenariști, scoatem la iveală, că, afară de „P. Lloyd“, nici un singur ziar jidano-maghiar nu se ocupă cu el, nevinod pe semne să descurajeze nația de prin provincie. Ba și mai mult: telegramul trimite regulat extracte din acest fel de articoli ziarelor străine; și de astă-dată a trimis telegramul berlinez un extract, dar' de sigur centrele din Viena și din Budapesta ale biroului de corespondență n'au împărțit-o pe la ziare, căci nu o găsim publicată în nici un ziar din aceste două orașe.

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 16 Maiu.

Afacerea cu steagul din Belgrad n'a amorțit încă și nu va smorți în curând. Actuala opoziție în frunte cu Ugron Gábor nu va întrelăsa a reveni cât se poate de des-

asopra-i, de o parte pentru-ca se clătine temelile guvernului și partidului liberal, de altă parte însă pentru de a lovi cu cunoscutul dor de răsunare în „statulețul“ învecinat. În ședința de față s'au desvilit și nouă momente în afacerea aceasta.

Discuția a început-o Ugron Gábor, care declară de absolut necesară revenirea asupra chestiunii steagului ars din Belgrad. Aceasta o motivează cu aceea, că s'a dovedit, că arderea a fost premeditată și înainte cunoscută de întreaga poporațiune din Belgrad, ceea-ce reese și din faptul, că un fotograf își întocmise toate utensiliile, pentru-ca să fotografieze întregul act al arderii. Paz-nicii de noapte și polițiștii au lipsit cu deservire din străde. Șeful de poliție n'a fost depus, nici într'alt chip pedepsit, după-cum a susținut ministrul-președinte în primul seu răspuns dat la prima interpellare... ergo, satisfacție nu s'a dat Ungariei încă în nici o direcție.

Răul cel mai mare este, că de atunci steagul maghiar este batjocorit pe toată lina, în țară și în străinătate; ba ce-i mai mult, ministrul-president Novakovic a adresat tuturor deputaților sârbi din străinătate o scrisoare, în care acuză tot pe Maghiari.

Crezând, că Bánffy va fi acum îndestul orientat în cauza aceasta, după-ce a fost s'erbat sfaturi dela ministrul de externe din Viena, face următoarea interpellare:

„Are cunoștința guvernul maghiar, că guvernul sârbesc a notificat arderea steagului maghiar tuturor guvernelor? Are cunoștința, că în acea notificare se cuprind expresuni și acuze ofensatoare la adresa națiunii și statului maghiar? Dacă are, ce atitudine va observa întru împedecarea acestei procederi scandaloase?“

Kossuth Ferencz vorbește tot în sensul acesta și face aceeași interpellare.

Bánffy recunoaște, că a consultat și pe ministrul de externe în afacerea aceasta, ceea-ce nu este decât o împlinire a datorinței sale. (Contraziceri). Încât privește arderea steagului, declară, că-și susține întru toate răspunsul de mai înainte, că întreaga afacere penibilă nu este a se ascrie decât unei mari nemulțumiri, antipatii și animosități, de cari Sârbii cuprîngiaufost în urma unei înțelegeri false; (chestia cu steagul! Red.)

Despre pretinsele notificări ale guvernului sârbesc către statele străine nu are cunoștință oficioasă, numai din jurnale și prin urmare

consideră de a pocrifă întreaga chestie. Declară, că nu are nici un motiv pentru de a lua măsuri întru rehabilitarea onoarei steagului maghiar.

Interpelanții declară de nemulțumitori răspunsul ministrului-president, taxând această procedură drept o retragere (rușinoasă) a guvernului maghiar.

Bánffy asigură pe membrii casei, că nu este o retragere a Maghiarilor, ci — contrar, căci la ultima întâlnire cu ministrul de externe au contemplat lucrurile astfel cum au pretins interesele Ungariei, astfel că retragerea sau concesiunea n'au fost pe partea Maghiarilor! Drepturile națiunii totdeauna le va apăra unde va trebui să o facă, — dar' peste țintă nu va păși.

Majoritatea ia spre știre răspunsul.

3/15 MAIU.

Ziua, care înseamnă aurora libertății naționale, memorabila 3/15 Maiu, a fost s'erbat cu însuflețire în toate părțile. Faptul aniversării pe unele locuri s'a prefăcut în protest în contra milleniului, protest provocat și de volnica oprire a conferenței naționale. Eată rapoartele ce ni-au sosit despre această marea zi.

La Iași.

— Raport special al „Tribunei“. —

Iași, 3 Maiu v. 1896.

Ieri, ziua de Ispas, s'a s'erbat aici aniversarea marelui adunări dela 1848, ținută pe „Câmpul libertății“ dela Blaj.

Cu trei zile mai înainte mari afșuri anunțau această s'erbătoare.

La 2 ore d. a. marelui circ Sîdoli era îndesat de public, de n'ai fi avut unde arunca un ac.

Comitetul Ligei în frunte cu dl N. Culiianu, rectorul universității și presidential Ligei, secția Iași și Ar. Densușanu, vice-presidential Ligei, apare în sală între aplauzele nesfârșite ale publicului.

Se dă cuvântul dlui A. D. Xenopol, care arată însemnătatea istorică a adunării dela Blaj, expunând totodată cruzimile Maghiarilor de a intimidă și opri pe Români dela aceea adunare.

Discursul lăsa o adâncă impresie.

Luă apoi cuvântul dl profesor universitar Tanoviceanu, care într'un discurs acoperit de aplauze arată minciuna și ridicolul milleniului maghiar, încheind: că precum Maghiarii n'au putut opri adunarea dela Blaj, cu

țământ ca toți cetățenii de aici, în acea zi de s'erbătoare. Din copilărie, și în tinerețele mele, întotdeauna am privit cu admirațiune acea columnă Traiană... și, în adevăr, ar fi pentru mine o mare satisfacție dacă aș vedea produs act acel minunat monument, falnică podoabă a orașului meu natal.

O subscripțiune națională, înființată de un comitet adunat în adins pentru acest scop, ar pute, nu mă îndoesc, în puțin timp să adune fondurile necesare pentru înființarea acelei colonne.*)

Prin acest minunat monument, așezat deci în centrul acelei pieți, încungurată de clădiri nouă, de statuete vitejilor domni români și ale bărbatilor iluștri din această țeară, precum și de palatul universității, acel punct ar deveni nu numai locul cel mai plăcut și mai atrăgător, ci încă și centrul intelectual al capitalei României.

Și pentru-că acel loc se fie în adevăr clasic, nu numai prin amintirea originii neamului român, ci încă și prin menirea lui, aș propune să i-se dea numele de „Forul Traian“, adică „Forum Trajani“, locul de întâlnire al tuturor Românilor, a descendenților legionarilor marelui împărat.

Iuliu Magnu, arhitect.

*) Am aflat, că o însemnată fonderie de bronz din Roma „A. Nelli & Co.“ a făcut câțiva timp o propunere ministrului instrucțiunii publice, de a înălța pentru suma de 1 milion aici în București Columna Traiană în bronz, în mărime naturală, întreagă, cu părțile care lipsesc restaurate, obligându-se, și aceasta este de un mare interes, a face calculi întocmai după o iginal a tuturor basoreliefurilor și a ornamentelor, precum și de a așeza pe coloană reproducerea statuii antice a lui Traian, care se află la muzeul din Neapole.

„FOIȚA TRIBUNEI“

„Forum Traiani“ în București.

— Un proiect. —

București, 28 Aprilie n. 1896.

Prin numeroasele edificii care se clădesc de câțva timp în București, vedem dezvoltarea unei mari mișcări spre progres. Asemenea, prin edificiile mari municipale sau ale guvernului care sunt actualmente în lucrare, precum și prin unele construcțiuni private însemnate, ne putem aștepta în curând la o transformare aproape completă a capitalei României.

Să mi-se dea voe și mie de a lua cuvântul pentru a arăta o idee generală, ce o cred fericită și care ar pute, cu puțin studiu, să fie adusă pe terenul practic.

Partea cea mai însemnată a unei capitale este fără îndoială zona centrală; neapărat că în atare cas, silințele cele mai mari ale activității unei municipalități trebuie să treacă dreptul spre a introduce ameliorările cele mai cu putință în acea zonă sus zisă, de oare-ce mai pe urmă cu mult mai ușor se va pute ameliora partea periferică.

Inima Bucureștilor poate fi mărginită la marelui cadru format de Ateneu Român, liceul Lazăr, jaleul Justiției, eliza Carol I (la mijlocul bulevardului Carol I, unde se află coloana). În acest cadru alier sunt cuprinse palatul regal, teatrul național, ministerele, banca națională, cele mai bune oțeluri, precum și palatul poștelor și telegrafelor, noul minister al domeniilor, noua casă de depuneri și consemnațiuni, viitorul palat

al corpurilor legiuitoare și ospelul comunal și în sfârșit universitatea.

Tocmai în fața universității se găsește o mare bucată de teren părăsită, care, prin lipsa unor construcțiuni, legate unele de altele, strică aspectul frumosului Bulevard, care începând dela minunatul deal dela Cotroceni, este deocamdată cea mai plăcută arteră a orașului.

După mine în scurt timp trebuie să fie luată în seamă această parte, de oare-ce bulevardul Carol I. se va considera ca sfârșit dela liceul Lazăr la elipsa sus-zisă. Este de prisos de a dovedi că așezarea unor grădini pe acel loc, acum când există deja palatul square Sărăndar, nu va fi tocmai potrivită, pe când din contră, după părerea mea, se impune așezarea acolo a unor construcțiuni care ar pute aduce folos prin întrebuințarea lor.

Proiectul meu se poate pricepe foarte ușor după desemnurile aci anexate. Orașul București este lipsit de piețe spațioase, care au o însemnătate atât de mare atunci mai cu seamă când se clădesc pe ele edificii publice și se împodobesc cu portice.

Piața propusă de mine are o întindere de 100 m. lățime pe 168 m. lungime. În dreapta și în stânga, făcând, pe de o parte colțul bulevardului Academiei spre bulevardul Colței, și pe de alta colțul aceluiași bulevard spre str. Academiei, propun să se clădească două edificii de care până acum orașul este lipsit, și a căror necesitate se simte atâta, — vorbesc de muzeu și de bibliotecă.

Negreșit că, în curând, se vor ave în vedere acele două clădiri, — care împreunate pe lângă actuala universitate vor arăta o în-

fățișare grandioasă. Nu ne mișcă oare așa un simțământ de admirațiune când privim unele strade sau piețe din capitalele europene precum de pildă Place della Concorde la Paris, Ring-Strasse la Viena, Unter den Linden la Berlin, Piazza S. Marco la Venetia?.

În fund și pe cele două lături ale pieței ce proiectez și în urma bibliotecii și muzeului, s'ar clădi alte edificii monumentale, care s'ar pute întrebuința pentru vre-un minister sau alt edificiu public, bursa, camera de comerț, etc. Parterul acestor palate va fi chiar portice.

În dreapta și în stânga a axei longitudinale a pieței, și spre a despărți biblioteca de muzeul de celelalte edificii, se vor deschide două ulițe, care vor pune în comunicație directă, prin piața, bulevardul Colței cu strada Academiei. În fundul pieței, cam la dreapta și puțin în diagonală, proiectez o altă stradă, care fiind chiar în axa centrului pieței, va pune în legătură directă banca națională cu bulevardul Academiei; deschiderea acelei ulițe va fi mai ușoară prin mutarea actualului direcțiuni a poștelor și telegrafelor.

La stânga, și pentru motive de simetrie, s'ar deschide un început de stradă, având de scop și dînsa de a despărți palatul din fund de cele laterale, și putând fi, poate vie odată, prelungită.

Prin axa peristilului bibliotecii, aș propune să se așeze pe un pedestal actuala statuă a lui Mihail-Vodă, și asemenea în fața muzeului, înfățișând o frumoasă împerechere, s'ar așeza statuă ecuestră a regelui Carol I. Înaintea pilastrelor porticelor s'ar așeza statuete altor domni români, precum și cele ale bărbatilor celor mai iluștri ai Terii-Românești.

Aceasta este în trăsături mari, ideea generală a proiectului meu în ceea-ce privește edificiile nouă și arangiarea stradelor.

Tocmai în centrul acelei minunate pieți va trebui să se înalțe mândră ca un urias de bronz, capo de operă a arhitecturii antice, concepțiune minunată a marelui Apolodor din Damas, idealul poporului român, reproducerea în mărime naturală a Columnei Traiane din Roma.

De mai mult timp deja se simte această dorință și s'au gândit mai mulți cetățeni la această idee, de a înălța aici, în capitala României, origine invidiată a rasei latine, înălțându-se spre cer, ca o amintire falnică, pe columna sa, statuă aurită a împăratului Traian.

Nu mă îndoesc, că într'un timp apropiat, se va realiza această minunată concepțiune a așezării acelei colonne.

Amintirea anului, când triumfătorul Traian își luă titlul de Dacic, amintirea luării în posesia Românilor a acestor țeri, adică marelui centenar, anul 1902, se apropie... pare-mi-se..., acum tocmai când se pregătesc aierea cu așa mare vuet mari s'erbări cam pentru aceeași dată. S'ar pute chiar în anul acesta așeza prima peatră a Columnei Traiane, și s'ar arăta astfel acelor cari vor veni aici atunci, un punct al orașului unde se va pute ceti ca într'o carte, întreaga istorie a României!

Se nu pară straniu cetitorului, că eu, care nu m'am născut în această țeară ospitalieră, mi permit a afirma ceva național...; oare un Italian, cetățean al Romei poate fi străin în România! Dacă s'ar pute realiza acel proiect, și eu aș fi mișcat de același sim-

atât mai puțin vor pute opri realizarea aspirațiilor lor.

Dede apoi cetera textelor mai multor depeși adresate din partea meetingului:

Junimii studioase sârbesti din Belgrad, celei croate din Agram, celei chehe din Praga, deputatului Imbriani în Roma etc.

De aici porni manifestarea în frunte cu muzica și cu steagurile societăților și ale corporațiilor și percurgând străzile principale a ajuns la statua lui Ștefan-cel-Mare.

Marea mulțime ne mai încapend pe străzile pe unde trecea manifestata umpluse deja mai înainte imensa piață dela statua lui Ștefan.

Aici s'au ținut mai multe discursuri toate mai ales contra Maghiarilor și a milleniului.

Sus pe statua lui Ștefan se suise un roi de tineri, și deodată vedem un băiețuș dintre acestia desfășurând un mare afiș; era afișul milleniului unguresc! și deodată afișul a și luat foc în tunetul și huielile mulțimii.

Cu aceasta s'încheie sârbătoarea.

Mulțimea manifestanților a fost atât de mare, încât, spunea cei mai bătrâni, că nici la alegerea lui Cusa, la 1859, n'a fost așa mare întrunire de public.

Dușmănia și otărfrea contra Maghiarilor crește văzând cu ochii, ca și copilul nesdrăvin din poveste.

La Craiova.

Din Craiova ni-se scrie:

Astăzi toată ziua, Craiova a fost în sârbătoare.

Am sârbat aniversarea zilei de 3 Maiu 1848 prin un Te-Deum și o grandioasă procesiune pe străzile principale, cari erau frumos împodobite cu drapel, covoare și flori. Entusiasmul la culme.

La orele 6 s'au ținut un mare meeting de protestare contra milleniului unguresc.

Mai mulți oratori au înfierat sovismul unguresc, dovedind, că milleniul nu are nici o basă istorică.

S'au publicat un manifest și s'au luat o rezoluțiune de protestare.

La Pitești.

În Pitești sârbarea zilei de 3/15 Maiu a fost împreună cu un meeting de protestare contra milleniului. În urma unui călduros apel al secțiunii Ligei sârbarea a reușit foarte bine.

Estă raportul ce ni-a sosit:

Pitești, 16 Maiu n.

Cetățenii din județul Argeș, la inițiativa membrilor Ligei culturale din secțiunea Pitești au sârbat memoria zilei de 3/15 Maiu, deodată cu un meeting de protestare contra milleniului unguresc. Joi, în ziua „Înălțării Domnului”.

La ora 10^{1/2}, s'au celebrat în biserica sfântului George un Te-Deum și apoi un paras-tas pentru eroii căzuți în luptele pentru libertate. S'au citit lista acestor martiri în frunte cu Horia, Cloșca, Iancu, etc., ear' dl Sofronie Popescu a ținut un discurs ocașional.

La ora 2 d. a. membrii Ligei și o imensă mulțime de cetățeni s'au întrunit în grădina publică a orașului, unde mai multe domnișoare împărțeau cocarde naționale. Muzica națională (în costum național) în frunte cu muzica militară au intonat „Deșteaptă-te Române!” și sub drapelul Ligei și drapelul diferitelor societăți s'au pornit un lung cortegiu, câte trei în șir, și astfel s'au percurt: Bulevardul Elisabeta, strada Centrului, piața orașului, strada Șerban Vodă. Oprindu-se la grădina Săcărescu, au dat ținut discursuri colonelul Alex. Papadopolu, senatorul Micescu, deputatul Dimancea, avocatul Radilian, Virgil Lupescu, Ilescu Nicolau și alții. S'au citit apoi un protest contra milleniului și cortegiu s'au reintors earăși în grădina publică, unde s'au incins o horă și s'au petrecut până seara.

După-ce s'au întinat, casele au fost iluminate și lăutarii au percurt străzile cântând imnuri naționale. Entusiasmul la culme.

— Din Cetatea-de-baltă ni-s'a expedit următoarea telegramă, pe care înșe oficiul telegrafic n'a transmis-o:

Cetatea-de-baltă, 3/15 Maiu.

Astăzi s'au făcut serviciu divin în biserica greco-catolică, participând din ambele confesiuni românești: veteranii dela 1848, popor mult, mic și mare. Ceremonie frumoasă, asemenea predică ocașională. Raport special nrmează.

A(...) M(...)

— În comuna Cîl încă s'au sârbat frumos ziua de 3/15 Maiu. Înaintea unei mulțime de tineri s'au explicat însemnătatea zilei și s'au citit discursul lui Bănuțiu. După amiază s'au făcut o excursiune afară la câmp, unde s'au cântat mai multe cântări naționale.

— În Blaj, unde mai potrivită ar fi sârbarea nu știm, dacă s'au făcut ceva. Estă ce ni-s'a raportat până acum:

Pentru ziua de 3/15 Maiu gendarmi din Blaj a fost înmulțit. Ei au păzit „Cămpul libertății” și dealul așa numit al „crucii”. Cu toată paza lor pe „Peatra libertății” a fost arborat un steag național, ear' la podul care trece peste drumul de fer (lângă Onișor) a fost puse două steaguri românești, cari au rămas acolo până dimineața la 8 ore, când un servitor dela primărie le-a confiscat.

Cronica politică.

(Bulgaria și domnitorul ei.) Deși s'a întors deja de câteva zile acasă din călătoria sa în giurul Europei, totuși nu e fără interes a reaminti, cam pe unde s'a mai oprit Ferdinand Koburg-Kohary și ce a isprăvit, după-ce părăsise Parisul. De aci a venit mai întâiu la Berlin, unde a petrecut patru zile, punându-i-se la dispoziție palatul regal. Pe atunci tocmai petrecea în Berlin și moștenitorul de tron al României, cu care împreună au luat parte la prânzul împărătesc, dat în onoarea domnitorului Bulgariei. Afară de acest ospet, a mai dat prânzuri în onoarea lui cancelarul Hohenlohe și ambasadorul turcesc.

Împăratul Wilhelm l'a distins atât pe el, Ferdinand de Koburg, cât și pe cei doi miniștri ai sei, în sfârșit pe secretarul seu privat, cu orduri înalte.

„Nordd. Allgem. Zeitung” scria în ziua sosirii lui la Berlin, între altele și următoarele:

„Germania nu urmărește în Bulgaria nici un fel de interese ale ei proprii. Noi dorim numai menținerea bunelor relațiuni cu acest principat, precum și o dezvoltare continuă, pacinică a harnicului popor bulgar”.

Părăsind Berlinul la 4 Maiu, Ferdinand s'a dus să-și vadă rudeniile în Koburg și München și de aci a luat de-adeptul drumul către Belgrad, unde a sosit la 7 Maiu.

Viena a ocolit-o Ferdinand în mod ostentativ, par'că la porunca căruș.

În Belgrad l'au bineventat toate zia-rele, fără deosebire la culoare politică, chiar însăși foala oficială, ca pe aliat. La gară îi venise întrun timpinare însuși regele Alexandru cu toți miniștrii precum și 200 de Bulgari, cari veniseră cu tren separat. Și aci a fost găzduit în palatul regal; a stat înșe peste tot numai dela 7 Maiu, 8 ore seara până la 12 seara a zilei următoare. În prima zi a fost prânz de gală la curte, la care au luat parte și toți ambasadorii; regele a toastat mai întâiu în onoarea Sultanului și apoi în cea a prințului Ferdinand. Acesta vorbi în toastul seu de interese comune, care „cer alianță între cele două țări — surori”. A doua zi, dejuna la ambasada turcească, unde earăși regele Alexandru a toastat mai întâiu în onoarea Sultanului, pe urmă a prințului Ferdinand, a soției lui și a micuțului Boris. Seara reprezentație de gală în teatru, ear' la 12 noaptea plecarea spre Sofia. Regele Alexandru îi puse la dispoziție trenul seu propriu.

Intors acasă la 9 Maiu, n'a așteptat mult nici reîntoarcerea nevestei cu cei doi prințiori, Boris și Ciril, cari au sosit la 12 Maiu, cu toții împăcați cu soartea, care le impuse sacrificiul, ca unul din familie cel puțin, adică Boris, să treacă la ortodoxismul rusesc „pentru fericirea națiunii”.

Abia a petrecut o săptămână în cercul familiei, earăși trebuie să plece, la încoronarea Țarului în Moscova. Până acum tot ear anunțat că nu-l va însoți nici un ministru, și acum se depeșază, că la invitarea specială a Țarului va merge și Stoilov. Afară de primul seu sfetnic, Ferdinand va mai fi însoțit și de o deputație, care duce daruri pentru Țar; conducătorul acesteia va fi vice-președintele sobraniei.

Correspondenții din Belgrad ai ziarelor maghiare spun, că alianța între cei patru miniștrii de pe Peninsula-Balkanica este ca și făcută. Ziarele sârbesti, și oficioase tot cam în același sens vorbesc.

Italianii în Africa.

Dela groaznica și fatala înfrângere lângă orașul Adua, în urma căreia a căzut dela putere și ministerul Crispi, trupele italiene sub noal comandant suprem, generalul Baldissiera, nu erau în stare nu numai a repara într-un cât-văz de pierderi materiale și morale ale înfrângerii, dar nici a se reculede. Deși toată lumea în Italia, fără deosebire de partide, recunoaște generalului Baldissiera capacitatea în toate privințele, totuși nici el nu e în stare să scape situația cu desvîrșire compromisă.

Este silit a se mărgini în activitatea sa a restabilii întâiu și întâiu moralul pe deplin zdrobit al trupelor; pe urmă a concentra fărâmițele de trupe împrăștiate și refugiate în mulțime de locuri; a priveghia mereu nu-

mai să nu fie surprins de șireții Abyssinieni; în sfârșit a se năcăji cu rănii al căror număr este foarte mare, cu lipsa de proviant și de vite pentru transportul muniției, cu lipsa de apă, cu călduri nesuferibile și ploii și încă o mie de năpaste.

Noul minister italian a venit pe semne la putere cu convingerea, că toată întreprinderea africană în acești din urmă cinci ani, a fost concepută și condusă în mod greșit; ear' cercetând documentele ministerelor de externe și de răzbel nu numai s'a întărit în această convingere, dar încetului încetul, văzând însuși mersul lucrurilor pe câmpul de răzbel, a venit la ideea a nu mai stăruia asupra răsunării, ba și mai mult a se retrage poate cu totul din Africa, a părăsi colonia Erythraea, care a înghițit deja sute de milioane în bani și zeci de mii de oameni.

De când cu venirea sa la putere, guvernul a început să negocieze despre încheierea unei păci onorabile cu regele Menelik și diferiții lui voievozi (ras-ii), dar până astăzi fără oricât de mic rezultat; când înțelegerea e dată aproape a se face, ei tot deauna găsesc nouă chițbușuri, nouă cereri și pretensiuni pentru a zădărnici învoiala. Într-o aceea trupele pier, și pier mereu prin călduri, lipsa de apă și de hrană, prin morburii etc. Văzând toate acestea, guvernul s'a hotărât în sfârșit a spune țării tot adevărul și a mărturisii în mod deschis, pe față, cum e situația și ce vrea guvernul să facă, neascunzând nimic. A publicat deci mai întâiu toate documentele și depeșile despre întreaga campanie ce s'au găsit pe la ministerele și comanda supremă din Africa. Din ele reiese foarte clar ușurătatea și vanitatea lui Crispi.

Cu prilegiul desbaterilor asupra acestor documente în cameră, guvernul s'a pronunțat despre planurile lui privitor la colonia Erythraea. Mai ales în ședința dela 8, doi miniștri: al externelor și cel de răzbel au spus-o verde. Cel dintăiu, ducele de Sermoneta, a făcut o declarație, din care reiese lămurit, că eventual guvernul ar fi gata să părăsească și colonia, căci a zis:

„Fără îndoială, nu ne putem gândi a părăsi colonia, căci evacuarea Massauiei (capitala Erythraei) în momentul acesta, ar fi lucru tot atât de ușuratic, cum a fost acela, pe care îl comiserăm prin ocuparea ei”.

După spusele ducelui, gener. Baldissiera recomandase de mult evacuarea fortăreței Kassala, din considerații militare și numai în urma expediției engleze către Dongola, nu s'a întemplat încă deocamdată. „Dar” nu ne putem, ascunde, zice el, că această ocupație ne va pricinui cheltuieli foarte mari, de oare-ce campania, ce o întreprind Englezii, fie că de sigur rezultatul ei, va dura lung și va fi mult anevoioasă; trebuie deci să resolvim chestiunea cu Kassala, în sens pur italian”. Și mai în urmă a zis ministrul:

„În cei din urmă cinci ani, dela tractatul din Uciail, Abyssinia a devenit un factor puternic militar. Lucru firesc, că această țară la granițele coloniei noastre va fi întotdeauna cu neîncredere față cu noi și ne va ataca pe semne tocmai atunci, când am fi implicate într-un răzbel europeanesc. Așa ar pute veni o zi, în care Abyssinia ar ave de spus un cuvânt important într-un răzbel european”.

Ministrul de răzbel, Ricotti, a vorbit și mai fără rezervă, mai fără genă. Estă între altele ce:

„Pentru a purta un răzbel de exterminare ar trebui întâiu și întâiu un restimp de doi ani și s'jertfim 150.000 oameni, 1 miliard de franci și apoi tot încă reușita n'ar fi sigură. Dacă am vrea să procedăm treptat la cucerirea Abyssiniei, s'ar recere cinci ani și 1^{1/2} miliarde de bani”.

Vorbind apoi mai în amănunt despre situația militară de față a trupelor africane, ministrul de răzbel zice: „Suma fixată de 150 milioane va ajunge, căci în curând vom pute să începem cu repatrierea celor mai mari părți a trupelor”. Ministrul a mai declarat, că guvernul a reînviat instrucțiunile date generalului Baldissiera de către guvernul precedent, după care poate evacua fortăreața Adigrat. Încât privește Kassala, se alătură la declarațiile ministrului de externe. În sfârșit Ricotti cetește o depeșă a generalului Baldissiera, în care acesta recomandă rechemarea acasă a mai multor batalioane, cu gândul ca în Oct. să vină earăși.

Guvernul nu numai că a înecuit cererea lui Baldissiera, de a trimite acasă 12 batalioane, dar a mai dat ordin a face toate pregătirile pentru a părăsi întreaga provincia Agame, unde se află fortăreața Adigrat și a se retrage cu trupele după riurile Belesa și Muna, mult mai aproape către Massauah.

În ședința dela 10 ministrul a mers earăși cu un pas mai departe, declarând camerei, că a dat ordin gener. Baldissiera, să evacueze în ori-ce cas fortăreața Adigrat.

Toate acestea dovedesc, că într-adevăr guvernul și țara sânt împăcate cu ideea de a lăsa pe Abyssinieni în țara lor și a se retrage cu totul din Africa.

MILLENIADE.

Din Caransebeș.

„Gazetei Transilvaniei” i-se scrie din Caransebeș cu datul de 10 Maiu următoarele:

De un timp încoace pare-că e bătaia lui Dumnezeu asupra noastră a Caransebeșenilor. Unul câte unul se ivesc simptomele unei boale sociale, cari denotă apropierea unei crize.

Nu e așa de mult, de când întreaga românie se însenina în urma bunelor știri, ce se lăbau de aici și tot Românul de bine era mândru de ceea-ce se petrecea la Caransebeș.

Astăzi, ah, astăzi s'au schimbat la față aproape toate, chiar și oamenii s'au schimbat, încât nu-i mai cunoști. Oamenii, cari până de curând treceau, și pentru naivi poate că mai trec încă, de „conducători”, de un timp încoace nu mai știu cum să se înfrățască cu stăpânii zilei și să intre în voile atât ale vechilor, cât și ale noilor Maghiari. Ei, cari oare-când erau gata să dea cu barda în lună, astăzi sânt mici și prea blânzi, gata spre sacrificiu.

Comunitatea de avere se întrece cu reușirea română de cântări în a-și pune sa-lele lor la dispozițiunea școalelor civile de stat de aici, ca să-și poată arangia mai în tihnă festivitățile millenare. Reprezentanța orașenească în ședința ținută la 29 Aprilie a. c. a hotărât cu unanimitate de voturi sârbările millenare, fiind de față la ședință între alții nu mai puțin decât și conducătorii naționali: Asesori de-ai consistoriului nostru diecesan, ba chiar și referentul senatului școlar. Chiar și foala oveiască de aici „Karansebeser Wochenblatt” în numărul dela 3 Maiu a. c. caracterisează destul de nefavorabil repentina schimbare la față prin următoarele cuvinte: „Cel-ce a avut ocaziune să asiste la această memorabilă ședință, a trebuit neapărat să facă contemplări, cum era odinioară și cum e acum. Cine ar fi crezut încă numai înainte cu cinci ani, că se va vota vre-odată o sârbare în Caransebeș, decum să se voteze cu o unanimitate atât de impunătoare”.

Stîlpul de odinioară al diecesei, fostul mare secretar consistorial Bartolomeu, actual prim senator al orașului de Dumnezeu scutit Caransebeș și primar în spe, este, auziți d-văstre, „onorat”, ca să-și țină discursul festiv în cinstea milleniului. Capacul la toate acestea l'a pus în ziua de azi, 10 Maiu, magistratul orașenească, care după terminarea ședinței sale festive millenare a mers în mare ținută în frunte, vezi bine, cu proaspătul primar român, deputat die-tal în spe „Burdea Szilard” de au asistat în toate bisericile la doxologiile millenare, încheiând tura, precum se cuvine unui magistrat patriotic, compus, ca și reprezentanță, în majoritate zdrobitoare de Români, în sinagoga oveiască din loc.

Ba zeu de vre-o 400 de ani, de când există magistrat în Caransebeș, după cum ni-o spune cu multă competență eruditul prim senator, aș îndrăzni să mă rămănesc, că al nostru, al celor cari avem fericirea a trece sub fericita oblăduire maghiară în al doilea milleniu, este cel dintăiu și cu voia lui Dumnezeu cel din urmă, care i-a pus picioruțele peste pragul unei sinagoge. Și, fire-ar să-i fie de bine, în ținută de gală, în frunte cu fătosul Szilard și dacă nu mă înșelără ochii cu drăgălașul Brancoviciu, fratele de cruce al nemaghiarilor.

Ispite millenare.

— Scrisoare particulară. —

Viștea-inferioară, 10 Maiu 1896.

Au trecut un șir lung de ani, de când din Țeara Otului nu am mai primit nici o știre, care să dovedească o bărbătească împotrivire la încercările mârșave ale celor-ce își bat joc de cinstea națională a Românilor.

Pentru milleniul din Budapesta, unde națiunea română e lovită așa de sâlbatic în față s'au aflat și din părțile noastre câțiva slabi, cari vreau să se lase a fi arătați acolo, precum se arată maimuțele în trgurile de țeară.

Acestia sânt Nistor Cora, boieriu din Viștea-de-sus, Simeon Florea, din Sâmbăta-de-sus judele din Drăguș și încă unul din Pombacul-inferior.

Pentru plată bună, pentru mănăiri și beuturi își părăsesc lucrul câmpului; își părăsesc națiunea lor, ca să petreacă vara acolo, unde Român adevărat nu-i și pune nici-când piciorul. Ocară consătenilor lor i-au ajuns deja, căci numai cu dispreț privește la ei, și se ferece de ei ca de niște ciuși.

Cea mai tristă rolă o joacă între acestia boierul Cora din Viștea-de-sus, care așa e de timpit, că pe bravul nationalist Fuciu,

comerciant tot acolo, l'a acusat la prețură, că vorbește contra milleniului.

Este același Cora, care dimpreună cu judele din Drăguș și cu alți doi luda de legea mosaică au acusat pe alegătorul Istrate Borzea, din Viștea-de-jos, că a voit să oprească pe Drăgușeni la alegerile comitatense din urmă de a mai vota cu Bisțray, noul vice-pașă al preturei Arpașului.

Rătăciți! Nu văd ei urgia, ce i-o descarcă pe capul lor din partea poporului? Nu li-e teamă, că îndeplinind rușinosul lucru de care vreau să se apuce, vor ajunge ca niște leproși

Mai e încă vreme!

Întoarce-se și vor fi iertați, deși nu uitați.

Brezan.

Paruieli patriotice millenare.

— Scrisoare particulară. —

Micăsasa, 11 Maiu n. 1896.

Bieții noștri Unguri n'au putut rămâne înapoi cu spiritul patriotic. Pe 10 a l. c. n. au pregătit și ei tîmbălău millenar popular, propunându-și de a asculta cu toții în corpore serviciul divin în biserica românească și apoi la olaltă se mergă la biserica reformată.

Poporul rostru aflându-le intențiunea, a absentat dela biserica, afara de 2 inși, un bărbat cu soția sa, ambii în etate de peste 80 ani.

Adecă în 10 a l. c., ziua impusă pentru serviciul divin din cauza milleniului, frumoasa și spațioasă biserică din Micăsasa, cercetată în Dumineci de multe sute de oameni era goală golă.

Acesta i-a pus pe gânduri pe Ungurii noștri.

Pe la 10 ore, în frunte cu un stindard tricolor maghiar au mars cu toții la biserica reformată, din care curând eșind s'au pus pe benchetuit în curtea caselor parohiale reformate. Curând însă i-a cuprins duhul millenar și efectele lui se văd și acum pe mulți dintre ei, căci nu mai puțin decât trei paruieli s'au urmat. Șirul acestora se înțelege, că a fost început de inițiatorul tîmbălăului.

Nime n'a fost, așa millenar ca și notarul cercnal, care cu un revolver încercat în mână își căuta contrarii, ca să-i împoște.

Norocul a fost, că beutura li-s'a gătat de pe la 2 ore și așa au fost siliți să se împrăștie de timpuriu, căci altfel ne puteam aștepta să vedem în miniatură, unde poate ajunge natura asiatică după o civilizație de o mie de ani.

Se înțelege de sine, că de teama Românilor a fost acurată și gendarmeria Români și-au văzut de ale lor.

Din Groșii.

— Din Groșii ni-se scrie,

Ioan Câmpean de acolo, primind millenari i-a plantat în cimiter; ca să simță și morții din morminte noli preot s'a millenarisat.

Cu o săptămână înainte de orbului, părintele Câmpean a ținut o predică, pregătind poporul ca se vină la „să versăm rugăciuni ferbinți înaintea dzeese pentru poporul unguresc, care a milie de ani prin vitejia sa isteță ne apărât. . . .” Oamenii auzind vorbe de acestea în biserică s'au indignat și au eșit afară murmurând și dând de gol cunoștințele istorice ale părintelui. În Dumineca orbului au fost foarte puțini oameni la biserica, ear' când părintele Câmpean i-a început predica, pe care spre uimirea tuturor, o spunea fără carte (lucru ce de 25 de ani acum s'a întemplat prima-dată) — oamenii au eșit și cei puțini afară, lăeând numai pe popa cu câțiva orbi și schiopi.

Un răspuns la milleniu.

Curtici, 1/15 Maiu 1896.

Din pricină, că tîmbălău millenar maghiar ținut în Curtici, nu a reușit în deplină strălucire, ci a fost conturbat peste placul Jidano-Maghiarilor din loc, cu strigarea însuflețită a bravilor noștri Români de „să trăiască nația românească”, măiestrul român de aci Dimitrie Palco este deținut la gendarmeria din loc, ear' ficiorașii noștri sânt puși la aspră cercetare.

Cam slab stau drăguții de Ungurași și Jidoași, dacă se înfrică și pentru un nevinovat se trăească nația românească.”

P. g.

CRONICĂ

Sibiu, 18 Maiu n. 1896.

Proces pentru „agitare”. Mercuri în 8/20 l. c. se va pertracta aci în Sibiu procesul pentru prinsa agitare națională intentat de la anul decet dlui profesor seminarial Dr. Petru Ștan, din cauza, că cu prilegiul unei întruniri agricole în Talmacu, ținută în

„Anul trecut, rostise o vorbire foarte instructivă a colorat național. Susținătorii acusei sînt gendarmii și tot ei sînt și martorii fasionatorii împotriva dlui profesor Dr. Șpan. Toți ceilalți martori citați și ascultați pînă acum au fasionat în contra acuzelor ridicate de gendarmi. La pertractarea finală de poimîne însă nu sînt citați dintre martori decât numai gendarmii. Astfel vom asista la pertractarea unui proces excepțional și unic, prin care dacă se va aduce sentență osânditoare, se batjocoresc în cel mai plastic mod principiile de drept și de moralitate.

Avis. Dl Dr. Simion Tîmaș, avocat, face cunoscut, că „și-a deschis cancelaria advocațională în Hida (Hidalmás).

Neolog. Văduva Sofia Vlad născută Radulescu, ca mamă, Lucia Barbu născ. Vlad și Laura Vlad, surori, cu inimă sfîșiată de durere, anunță în numele lor și a numeroaselor lor rudeni, încetarea din viață, în 3/15 Maiu, la orele 3 din zi, după lungi și grele suferințe, a iubitului lor fiu și frate, în etate de 26 de ani, *Victor Vlad*, locotenent în marina română. Însemnarea după ritul gr.-or. român, s'a desfășurat în 4/16 Maiu, la 3 ore d. m., în cimiterul român din Lugoj. Lugoj, în 3/15 Maiu 1896. Rugați-vă pentru el!

Nou nuntiu papal la Viena. În locul nuntului Agliardi, care probabil va fi în curînd înaintat la rangul de cardinal, va fi numit — după-cum se anunță în „Kreuzzeitung“ — monseniorul Ajuti, agreatul Vaticanului.

Scrisorile reginei „Carmen Sylva“ în engleză. „Archiva“ serie: La Londra au apărut de curînd traducțiunea unei din scrisorile M. S. reginei, sub titlul „Shadons on the Sovereign's Dial“ (Umbre pe cadranul iubirii). Traducțiunea e făcută după limba germană de Helen Wolff. Tot la Londra au apărut în Decembrie 1895 „Legends from River and Mountain“ (Legende dela rîu și dela munte), de Carmen Sylva și Alma Strettell. Volumul este ilustrat de T. H. Robinson.

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului. Joi la 2/14 Maiu c. s'a înființat, în urma insistenței comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“ în comuna românească Mohu (lângă Sibiu), o însoțire de credit rurală sistem „Raiffeisen“, la care s'au înscris peste 200 proprietari. Se știe, că aceasta este a 3-a însoțire de felul acesta, înființată de Reuniune. Tot în comuna Mohu s'a întemeiat și o „Tovărășie agricolă“, aceasta este a 13-a tovărășie română pe teritoriul comitatului nostru.

Dl Gr. Tocilescu va pleca la 12 Maiu v. în o excursiune științifică la Adamklos, împreună cu studenții dela arheologie și epigrafie!

Coroana maghiară jidovită. Percu-nații maghiari „millenari“ și-au ilustrat e-ași în colorii expresive sentimentele lor „patriotice“ batjocorind și la Sătmăr coroana Ungariei. La serviciul divin millenar din sinagoga de acolo au pus anume în locul crucii apostolice steaua jidovească numită „mogendoved“, de oare-ce rabinerul a enunțat, că crucea nu poate fi dusă în sinagogă. — „Budapesti Hirlep“ se mărginește a numi acest fapt „foarte hazliu!“ — Nu-i vorba, caracteristic sentiment de demnitate.

Simpatii rusești pentru demon-stranții contra milleniului. Jurnalul „Novoje Wremja“ salută cu simpatie manifestările antimaghiare, cari se însenează în București și Belgrad din incidentul festivităților millenare din Buda-pestă. Foaia rusească laudă indulgența ce se observă în București, față de demonstrații și aflu a un lucru foarte dureros faptul, că în Belgrad demonstrații au fost resfriate cu ajutorul armelor și că s'au grăbit așa de tare a da reprezentanților austro-ungar satisfacțiune.

Bánffy-leben. Nu este sedință în care istovitul pașă se nu primească câte un ghiont tare puțin delicat din partea vre-unui deputat. În sedința din urmă a parlamentului i-a dat o zătoană deputatul Ugron, impunându-i faptul, că după ori-ce interelare mai importantă aleargă la Viena, pentru de a se consulta cu ministrul de externe asupra răspunsului ce are să-l dea. „D-ta ești ca Rothschild, — zise Ugron, — care întrebă fiind de cătră cineva, că ce opinie are despre peile de vite americane, — s'a adresat cătră secretarul sau astfel: Die Lövy, ce opinie am eu despre peile de vite americane?“ — Bánffy a căscat ochii, auzind privita asemănare cu fratele sau Rothschild-leben, și a — fughițit.

Recurs respins. „Dreptatea“ scrie: Foile din capitală raportează, că Curia în zilele trecute a referat recursul de nulitate în procesul ce s'a pertractat contra fostului nostru redactor Dr. G. Candrea, care a fost condamnat la doi ani arest de stat și 1450 fl. pedeapsă în bani. Nulitatea, se înțelege de sine, a fost respinsă. — Bucurie millenară!

Forul Traian în București. Sub titlul acesta am primit din București o broșură, care conține un proiect foarte frumos, conceput de arhitectul italian, dl Magni. În foia de astăzi reproducem în-treg proiectul acesta, la care — autorul a adăus trei tabele cari ne prezintă în ilustrațiune planul din chestie, și pe cari, firește, nu le putem reproduce. Pentru cetitorii nostri din Sibiu notăm, însă că tabelele sînt expuse la vitrina librăriei noastre.

Broșura dlui Magni se vinde în favorul săracilor din București pentru 1 leu și 50 bani exemplarul

Un Român pătit la milleniu. „Epoca“ publică scrisoarea unui domn din Craiova, care călătorind spre Viena s'a oprit puțin și la Pesta, unde a cules următoarele dragălașe impresii: „Am sosit ieri aici și — cu regret — trebuie să plec azi mai departe, fără să fi putut studia expoziția. Și eată de ce: Sosind în orș am bătut la porțile tuturor hotelurilor pentru a-mi găsi o cameră; la Lagerhorn, Hungaria, Reine d'Angleterre, König von Ungarn, Trohner, Național, Orient, London, Panonia și Réni, mi-s'a cerut 25 fl. (54 lei) pe zi pentru o cameră în etajul III. Abia după o plimbare de 2 ore am găsit la hotel Elisabeth o cameră în etajul II, cu 20 florini (42 lei) pe zi. Am descins aici, după-ce birjarul mi-a smuls 8 florini (17 lei). Restaurantele sînt deosebite enorm de scumpe. Timp de 24 ore, de când stau aici am fost silit să cheltuesc numai pentru masă, casă, birje și expoziție 227 lei. Nu m'aș supăra, dacă m'aș fi ales cu ceva; dar n'am văzut mai nimic. Acum se potfească și alți compatrioți ai mei la milleniu! Primiți, etc.“ Gh. Ionescu-Cratova.

Stilistică! Numai în zilele trecute am luat notiță despre unele cărți didactice scrise de profesorii nostri liceali din Brașov și Năsăud, remarcând cu plăcere avîntul îmbucurător, și eată sîntem deja în plăcuta poziție a înregistra un nou product pe terenul literaturii noastre didactice. Acest nou product este „Manualul de stilistică“ pentru cl. IV-a și a V-a gimnasială, preparandii, școala reală, superioară de fete ș. a., de Ioan F. Negruțiu, profesor la gimnasiul din Blaj. Această carte a apărut de curînd în ediția a doua, este completată și revăzută după planul ministerial. Același autor a scos tot acum de sub tipar „Stilistica practică“, o broșură de 6 coale, octav mare, care conține reguli și exemple pentru tot felul de epistole, petițiuni, acte și documente, cari ocră mai des în viața de toate zilele. Aceste două cărți sînt recomandabile și pentru usul privaților. Prima costă 1 fl. 30 cr., e-a a doua 30 cr. de exemplar.

Uoigașul millionarului Deutsch. Chászár Károly, care a împuscat pe millionarul ovreu Deutsch din Buda-pestă, pentru-că n'a voit să-i plătească pentru serviciile ce i-le-a făcut ca administrator al unei moșii, a fost judecat de cătră prima instanță la 8 ani temniță grea. Aflăm din foile maghiare, că tabla regească din Buda-pestă a schimbat sentența, urcându-i pedeapsa la 10 ani.

ASTRA.

Primim spre publicare următoarea

Convocare.

Nr. 118 — 1896 prot. desp.

Comitetul despărțimentului XXIX. (Medias) al „Asociațiunii transilvane pentru literatură română și cultura poporului român“, va ține sedința sa ordinară în 28 Maiu st. n. a. c. în școala gr.-cat din Medias, la care sînt invitați membrii acestui despărțiment a participa.

Obiectele de pertractat vor fi:

I. Statorirea locului și a termenului ținerii adunării generale a acestui despărțiment în anul curent.

II. Dezbateri asupra modalității încasării fondului de rezervă dela debitorii moroși.

III. Completarea în mod provisor a postului de actuar, devenit vacant prin strămutarea din raionul acestui despărțiment și abdicarea fostului actuar, on. domn Ioan Chendi.

IV. Alte obiecte propunîndu-se din partea singuraticilor.

Medias, 12 Maiu n. 1896.

Ioan Moldovan,
dir. desp.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Serata sodalilor români.

— Raport special. —

Sibiu, 17 Maiu n.

„Reuniunea sodalilor români“ a înfrunit aseră, la grădina „Hermann“, un public așa de numeros, încât pavilionul cel mare era formal îndeșit. Și ce aspect frumos avea societatea intruvită acolo. În fața podiului, la o lungă masă era presedintul reuniunii, dl N. Cristea, încongiurat de membrii familiei sale și mulți alți inteligenți, domni și dame. Giur împrejur mese ocupate de sodali, militari, tineri seminaristi și cetățeni din Sibiu și giur în costum lor național. „Ți-se părea, că vezi familia mare a poporului românesc, în care găsești țerani, buni și inteligenți; găsești industriași de tot felul, măiestri și sodali; găsești ostași, preoți, învățători, teologi și pedagogi, profesori, publiciști, proprietari și tot felul. Un tablou plăcut acesta, lucrat pe motive naționale, în spirit național și încadrat frumos cu ramuri de brad verde, care forma decorațiunea salei.

Ceea-ce te surprinde mai plăcut e mulțimea de sodali, adică clasa medie a societății, de care noi atîta lipsă avem. Vezi chiar cum s'a desvoltat această clasă... De pildă, colo la stînga, lângă perete, vezi la o masă un bătrîn țeran, bine îmbrăcat, bine grijit. Lângă el un dînr sodal, îmbrăcat

vezi bine modern, și foarte cu gust. În giurul lui earăși o țerană, probabil mamă-sa, și o fată frumusea, gătată în costum național, mai de orăș, — e probabil soru-sa. Sînt așa de veseli cu toții: sodalul e chiar radios. Părinții îl privesc din când în când, așa pe furis, în conversație, și o mulțumire deosebită se descrie pe fețele lor... Atîta plăcere se privești scena aceasta, în care vezi cum se face tranziția dela țeranime — temelia societății noastre — la clasa medie.

Văzînd scene de aceste un ciclu de gândiri frumoase Ți-se înșiră în minte și-Ți clădești idealuri frumoase pentru viitorul, în a cărui închipuire te perzi... pînă-ce te trezește musica, cu marșul lui Mihaiu-Viteazul.

Se începe:

Concertul.

După marșul lui Mihaiu, executat de musica, se ridică perdeaua și pe podiu vezi un șir de fete îmbrăcate tot în costum național sîlștienesec, decorat cu tricolor național. În fund vezi o ceată de tineri sodali, băieți chipeiși și drăguți. În fruntea lor e simpaticul lor conducător Ilarie R. Banciu. Se cântă: „Deșteaptă-te Române!“ Apoi earăși cântă musica, și earăși vine corul (acum numai bărbați) cîntînd „Arcasul“ de Tînt; apoi în cor mixt un „Cîntec de primăvară“ de Porumbescu, și un cor bărbătesc: „Sfînta zi de libertate“ de Flechtenmacher. Publicul aplaudăz la fiecare punct, dar eu adevărat furtunoase aplause răsună după declamații. A declamat dl I. Scurtu, colaboratorul nostru, poesia lui Coșbuc: „In Opressores“ și dl Banciu: „Noi vrem pămînt!“ Ambii au făcut surprindere prin prezentarea lor în frumos costum național și ambii au fost răsplățiți pentru prestațiunile lor, de un efect nespun, pe lângă aplause lungi și cu câte un frumos buchet de flori naturale.

Așa s'a deslăntuit entuziasmul general, tot pe motive naționale, și tot așa a decurs totul, purtînd timbrul frumos al naționalismului românesc.

Petrecerea cu dans.

După terminarea programului urmă o pauză plină de febrilă impaciție și curiozitate... Așteptam cu toții jocurile naționale: „Călușul“ și „Bătuta“... În așirșite, eată-i!... Sînt zece la număr și cu sprintenul vînt unsprezece... Toți sînt chipeiși și vioi, toți îmbrăcați în frumoase costume naționale... Fața le e radioasă de bucuria momentului. Un murmur general de plăcere și entuziasm străbate mulțimea privitorilor... Aplausele și aclamațiunile răsună lung. Deodată ori-ce sgomot încetează... musica începe să cînte „Călușul“... și săltăreții tineri și încep frumosul dans... Mișcările lor devin din ce în ce mai repezi, mai înfocate, salturile lor din ce în ce mai mlădioase, ear mulțimea spectatorilor din clipă în clipă mai înălțată, mai emoționată.

Abia se termină jocul și aplause frenetice izbucnesc earăși... Urmează apoi „Bătuta“, care e cu același foc jucată, trezind în privitori același entuziasm. Ajuși la sfîrșitul joului, tinerii sodali cu ochii strălucitori de mulțumirea succesului se retrag în ordine din sală... Publicul erupe din nou în aplause și aclamări nesfîrșite.

Urmează apoi o scurtă pauză. Arangierii acomodează sala pentru dans și o horă întinsă și vioaie se încinge. Jocul devine tot mai animat, tot mai vesel... Zece de părechi dansează. Jocuri naționale și jocuri de salon se alternează între olaltă... S'au jucat și două jocuri de coloană: un „Quadrille“ și o „Romană“, de câte 150—180 părechi. Dansul a durat pînă în zori de ziuă, terminându-se printr'o strajnică „Serba“, jucată deopotrivă de cavaleri și de domnișoare...

Și se făcuse de-abinele ziuă albă, când ne depărtăram cu toții, ducînd cu noi plăcute amintiri ale unei frumoase producțiuni și petreceri național-românești, arangiate de harnicii nostri sodali din Sibiu.

O notă.

Nu vom lipsi cetitorii de o notă veselă produsă de o fîtică maghiară, în legătură cu această serată.

„Erdélyi Híradó“ din Cluj a publicat în numărul seu de datul „15 Maiu“ următoarea telegramă:

Sîrbarea aniversară a Valachilor.

Sibiu, 15 Maiu (dela corespondentul nostru). Întru amintirea adunării dela Blaj, ținută la 16 (!) Maiu 1848, Valachii au ținut pretutinenă sîrbări. Ziarele valache publică raporturi lungi despre sîrbări. Aici se va ține mîne un mare concert, a cărui program se începe cu marșul lui Mihaiu-Viteazul, după aceea vin cîntările revoluționare (!) „Deșteaptă-te Române“ și „Hora“.

Știi că e fost Hora revoluționară? „Hora Bucureștilor“, de Tachi, pe care musica a executat-o la punctul 10 din program. Ce prostii nu mai publică foile ungurești.

Posta redacțiunii.

Tyety. Am publicat deja. — Firește, că se poate. Dlui C. D. Despre milleniadele din Blaj n'am primit nici un raport.

Mai nou.

Opriri pretutindenea.

Pe astăzi a fost convocată la Viena o adunare a studențimii ariace naționale, dar' poliția a oprit ținerea ei.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

București, 18 Maiu n. (oficios). După informațiunile sosit din orașele unde s'au ținut demonstrațiunile contra milleniului, foarte puțini oameni au luat parte la ele. Elementele mai de vază ale cetățenilor pretutindeni s'au abținut dela ele.

(Explicarea depeși: Conducătorul politic al Agenției telegrafice române este totdeauna un funcționar al ministerului de externe; acesta dă Agenției depeși de trimis în străinătate. Se știe, că ministrul de externe este tot dl Sturdza).

Bibliografie.

Cartea durerii.

A apărut și se află de vînzare la „Institutul Tipografic“:

„Cartea durerii“ de Emil Bougaud, episcop francez, tradusă de Iacob Afin Niculescu. Cartea aceasta ca formă e un volum de 174 pagini elegant și de o frumuseță rară la cărțile noastre, ear' ca cuprins e o lectură plăcută și folositoare.

Excelența Sa Metropolitul Mihail a recomandat această carte clerului și poporului printr'un special circular, în care zice următoarele:

„Acest opșor cuprinde un ciclu de meditațiuni creștine, morale și religioase, din cari se vede puterea religiei creștine, care mîngăie sufletul omului în năcazuri și suferințe, turnînd peste el balsam vindecător.

„Cetindu-o cu atențiune, ori-și-ce creștin se va convinge, căt de puternic este Dumnezeu în mîngăierea muribunzilor și căt de sublimă e religinea creștină în suferințele mari ale sufletului“.

LOTERIE.

Tragerea din 16 Maiu n. 1896.

Timișoara: 27 12 26 5 61
Viena 32 82 20 46 53

Căldărul zilei.

19 Maiu n. 1896.

Italian: S. Muc. Acachiu.

Gregorian: Celestin.

Soarele: răsare 4.25, apune 7.35 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 13 Maiu n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 760.5)	Temperatura după Celsius	Maximal și minimal de temperatură	Direcția vîntului
Observat	Diferența din presia		
724.9	+3.7	+11.2	+17.3+8.2
			NV

Din țeară 16 Maiu n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul
			direcția
Buda-pestă	760	— 7.4	NV
Sătmăr	76	— 10.4	SV
Cluj	769	8.6	—
Orșova	759	14.0	V
Arad	762	8.8	NV
Aciova	—	—	—

Sosiți în Sibiu.

În 17 și 18 Maiu n. 1896.

Hotel „Imperatul Romanilor“ Dondori, profesor din Stuttgart. A. Jikeli, econom din Cohalm. I. Herz din Buda-pestă și Sommerlatte din Cluj, voiașori. V. Hartig, comerciant și B. Hartman, oficial din Cluj. E. Deutsch și G. Kohn din Buda-pestă, L. Renner din Viena și H. Kessler din Oradea-mare, voiașori. Zambler, sublocotenent din Homorod. B. Ansewetter, inginer din Sadu. V. Voinea, protopop din Brașov. Fandl, oficial din Cluj. G. Kutassy, inginer din Buda-pestă. Hotel „Neurhrer“. I. Turocz, colector de dare din Hunedoara. S. Schreiber, antrepr. nor. C. Felszeghy, inspector de matricule din Aiud. Zierfogel, învîțător. Gecalomughy, neguțitor de lemne din Sămielungul-mare. B. Ferrari, antrepr. nor. din Fiume. Fischer din Triest, N. Csiky, Schatz, R. Helm, Skliwa și A. Ielnek din Viena, Rudolf Otto din Buda-pestă, toți voiașori.

Hotel „Meltzer“. I. Gromes cu soția, notar din Marpod. Eikert, medic superior și Solyomossy, voluntar din Cluj. S. Šermer, măcelar din Orăștie. Ioanovitz, pensionist din Brașov. L. Nathan, comerciant din Făgăraș. T. Rațiu și I. Fliciu, neguțitori din Blaj.

Bursa de mărfuri din Buda-pestă dela 16 Maiu 1896. n.

Semințe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilo.
	dela	pînă	dela	pînă
Grâu				
Bănățeneș nou	77	6.80	6.90	78
Grâu dela Tisa	77	6.85	6.95	78
Grâu „Pesta“	77	6.80	6.90	78
Grâu de Alba-Reg.	77	6.80	6.90	78
„Bacica“	77	6.90	7.	78
Grâu ung. de Nord	77	—	78	—
Semințe, vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
		dela	pînă	dela
Săcără		70—72	6.80	6.85
Orz	de nutreț	60—62	4.50	4.70
„	de vînare	62—64	5.10	5.70
„	de bere	64—66	—	—
Orz	—	38—41	6.15	6.50
Cucuruz (porumb)	bănăț.	—	4.	4.05
„	de alt soi	75	4.	4.70
Meiu	—	—	5.25	5.50
Hirșcă	—	—	—	—
Grâu	Sept.-Oct.	6.87	6.87	6.87
„	Oct.	—	—	—
Cucuruz	Mart.-Apr.	3.92	3.92	3.92
„	„	—	—	—
Orz	Maiu-Iun.	4.10	4.10	4.12
„	„	—	—	—
„	„	6.38	6.38	6.40
„	„	—	—	—
Produse diverse	Solul	Calitatea per Hect.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo.
		dela	pînă	dela
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	29.—	38.—	—
„	roșie	27.—	30.—	—
Olen de rap.	rafinat	—	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	62.50	63.—	—
„	dela țeară	—	—	—
Slăcină	svetărită	—	—	—
„	afumată	50.—	51.—	—
Său	—	—	—	—
Prune	—	13.25	13.50	—
Licăr	slavon, nou	15.50	16.—	—
„	bănățeneș	14.—	15.—	—
Miere	brută	—	—	—
„	galbină străcurată	—	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—	—
Spirt	brut	—	—	—
„	Drojdințe de spirt	—	—	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 18 Maiu n. 1896

Hărto-monetă română	Cump.	9.50	vînd. 9.59
Lire turcești	—	10.60	10.63
Imperiali	—	9.80	9.85
Buble rusești 100 k	—	126 1/2	127 1/2
Galbeni	—	5.60	5.65
Napoleoni d'ori	—	9.50	9.55
„ (rusești)	—	9.48	9.52

Bursa din Buda-pestă.

Din 16 Maiu n. 1896

Renta de aur ung. 6%	—
„ de aur ung. 4%	122.15
„ ung. val. cor. 4%	98.75
Imprumutul căilor ferate ung.	125.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Oct ung. (1-a emisiune)	121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Oct ung. (2-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	97.—
„ crește slavone	98.—

Regeneratorul de păr al lui Adler

(recunoscut prin multe scrisori de mulțumită).

Cel mai bun, mai sigur și mai puțin dăunoz mijloc pentru regenerarea colorii de păr, care redă în timpul cel mai scurt culoarea adevărată a părului și nu murdărește la folosire nici albiturile de pat nici basa părului, promovează însă creșterea părului și curăță de mătreață. Prețul de o sticlă împreună cu instrucțiunea despre folosință costă numai 1 fl. 50 cr.

Crema de mâni și obraz

cel mai bun și mai nescricăcios mijloc în contra sgrăbunțelor, petelor, spuziturilor, a înroșirii teintului și pentru conservarea fineții, un mijloc cu mult mai bun ca cele cunoscute de până acum. O cutie 50 cr. sau 70 cr.

Lapte spermacet

în contra aspririi, înroșirii și pentru conservarea mânilor și conservarea fineții și colorii lor albe, earăși fără nici o teamă și daună. Per flacon 1 fl.

Ajutor și sănătate

afă cei-ce sufer de catar ori influență și dureri de laringe, prin folosirea mult recunoscutului

Mijloc de mirosit din Bănat.

Prețul per flacon împreună cu instrucțiune pentru folosință 80 cr.

Antibibin,

cel mai sigur remediu în contra beției. Acest mijloc e demult probat, precum dovedesc multe scrisori de mulțumită, din partea unor persoane, cari au fost îndatinate de mulți ani cu folosirea de spirituoase și n'au putut fi mântuite de aceste patimi, numai prin acest mijloc. Prețul de un flacon împreună cu instrucțiunea fl. 1.50.

Specialitățile de sus sunt a se procura dela [1158] 6-10

Lud. Jul. Adler, farmacist,

Farmacia la „Sfta Treime“ în Bocșa-germană (Német-Bogán) nr. 64, Ungaria-de-Sud. Comandele prin poștă se efectuează prompt pentru trimiterea paralelor sau cu rambursă. Emballajul se scotește în prețul însuși.

Pianuri durabile și de un sunet nobil cu mecanism de prima calitate, precum o pretinde gustul bun al inteligenței, se află după cele mai plăcute modeluri în [1251] 6-30

I-a prăvălie transilvană de pianuri și harmonii

a lui

Victor v. Heldenberg,

Sibiu, Strada Morii numărul 12.

sunt reprezentate exclusiv firmele cele mai renumite și mai probate:

Ludwig Bösendorfer, } constructori ces. reg. de pianuri.
J. M. Schweighofer fii, }

Fritz und Sohn, Hoffmann, liferantul camierier al Alteței-Sale Archiducului Carol Ludovic, Troksch, Rösler (Dresda), Blüthner (Lipsca).

Garantie perpetuă pentru construcțiuni bune.

Prețuri modeste.

Deschiderea

băii de iod, sare și noroiu în Ocna

(Vizakna lângă Sibiu în Transilvania)

cea mai puternică baie de pe lume de iod și sare, cu apă liberă de gips, care este deci cea mai curată apă salină pentru folosința de cură internă.

Conține în 1000 de părți de apă tőkölänă Jodnatriu 0.25, adică de 12 ori mai mult decât Lipnic (Jodmagnesia 0.02) și de 6 ori mai mult decât Hall (Jodnatrium 0.04).

Seson de cură Maiu — Septemvrie.

Ca arândatorii băii dela Ocna, avem onoarea a anunța că atât băile cele răci, cât și cele calde de iod, sare și noroiu, precum și isvoarele saline prețuite și curate de beut, sunt deschise.

Isvoarele de cură și băile din paturile de sare din Vizakna (Ocna) au avut efect eminent la următoarele moruri: scrofuloasă, gicht, reumatism cronic de musculatură și glesne, otrăvire cronică cu argint viu, boale de sânge (gălbănare și anemie la fete ce sunt în desvoltare), boale de piele, umflături de splină, ficat și limfe, rane la oase, rachitis, moruri de femei (scursuri albe), nevralgie (ischias), greutăți la urinare, îngrășare etc.

Cele două răcoritoare și curate isvoare saline de beut (isvoarele Josef și Szécheny) au fost supuse în Cluj unei analize chimice oficiale și au fost recunoscute ca „apte pentru cura de beut“ prin o uniformă apretiere alor doi eminenți profesori universitari, a dlui profesor Dr. Fabinyi, chimic și a dlui Dr. Purjesz, dela clinica internă, și adică cu putere vindecătoare pentru boale catarale, catar de gât, de laringe, de plămâni, de nas, gâtie (influență și urmări ei), stomach, intestine, la organele de urinat (catar de beșică, de răunchi și petri în beșică), exsudat în piept și stomach, umflătură de ficat, splină și galci, în contra veninului și a gălbănării, a constipațiunii, hemoroide, boale de femei (scursuri) și în sfârșit în contra anemiei și a gălbănării la băieți scrofuloși. Pentru toate aceste recomandăm cu insistență p. t. publicului isvoarele noastre salutare.

Pentru întărirea corpului băieților bolnavi și a le face posibilă inhalarea aerului bogat de ozon din apropierea lacurilor saline, s'a pus la cale și înființarea unui loc de joc și gimnastică. Pe lângă aceasta s'a mai înființat în primăvara trecută spre plăcerea oaspeților de cură un parc, foarte frumos și mare.

Musică de cură de 3 ori pe săptămână.

Prospecte expediază gratis și franco arândatorii de baie la cererea fiecăruia. La cercetări multe invitat

cu toată stima

Göllner, Unterer și Pankiewicz,
arândatori de băi.

Ocna, în Maiu 1896.

[1856] 3-3

Concurs.

La stațiunea de cantor-invățător în comuna Hotoan (Er-Hatvan), p. u. Tas-nád-Szántó) din Sălagiu, s'a scris concurs cu termenul de 31 Maiu st. n. Salarul anual, afară de cuartir cu 3 chilii și culină se urcă la 400 fl. [1451] 1-1

Pentru senatul școlastic:

V. Păcașiu,

paroch și director al școalei.

Hârtie

pentru

scrierea de model la examen (Propise)

se află de vânzare la „Institutul Tipografic“ din Sibiu.

100 bucăți 65 cr.

„Institut Tipografic“ în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vițeri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“.

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

A apărut și se află de vânzare la „Institutul Tipografic“ din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincia

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus porto.

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

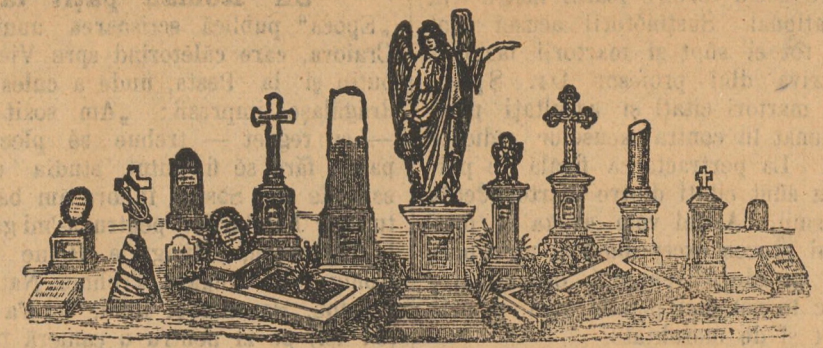
Basa de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavalier de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.

P. T.

Subserisul îmi permit a face cunoscut p. t. publicului din Sibiu și giur, că la dorința și cererea mai multora, am deschis și în Sibiu, strada „Tre stajari“ (Dreieichenstrasse) nr. 5 o filială, unde am înmagazinate [1303] 7-9

Monumente

de peatră de năsip, marmoră, granit, syenit și labrador. Prin această filială voui executa spre mulțumirea p. t. clientelei, foarte solid și cu prețuri foarte moderate ori-ce comandă, aparținătoare branșei mele.

Rugându-vă pentru comande numeroase, îmi permit a semna

cu distinsă stimă

Albert Klingenspoehr,
sculptor și petrar.

Sibiu, în Aprilie 1896.

Noutăți musicale.

La librăria „Institutului Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. Fil.
Alexandrescu Ernest I. „Ai plâns și tu vre-odată?“ romanță pentru voce și piano	1.-
„Nu înțeleg“ „ „ „ „ „	1.-
„Pictorial“ „ „ „ „ „	1.-
„Un fir electric“ „ „ „ „ „	1.50
Belortu D. C. „L'Affectation“, polca franceză pentru piano	1.-
„De Braila à Gènes“, galop pentru piano	1.-
Burlan Ioan D. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.-
„ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	1.-
„Didi“, polca mazuca pentru piano	1.50
Cristide Dimitrie St. „Isvorul“, romanță pentru voce și piano	1.-
„Liniste“, vals pentru piano	2.-
Cirillo Alphonse „Am plâns“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Singurătatea“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Claire“, polca pentru piano	1.-
Decker Carol „Institutele-Unite“, vals pentru piano	2.-
Dimitrescu Const. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.-
„Sărba Mirilor“, pentru piano	1.-
Fotino Gh. „Iubileul Marș“, pentru piano	1.50
„Surorile Hora“, pentru piano	1.-
Ionescu G. „Elisa“, polca franceză pentru piano	1.-
„Zéphir“, polca mazuca pentru piano	1.50
„Souvenir de Zürich“, polca mazuca	1.-
„Pas de quatre original“	1.-
Kneisel Anton „Gavotte dela Princesse Marie“	1.50
Lutz Mayer „Les beaux yeux“, vals pentru piano	2.-
Margaritescu Michel „Terăncuță“, cântec popular pentru voce și piano	1.-
Mironescu Mathilde „Hora înrădărit“, pentru piano	1.50
Molnaru Costache „Hora terăncuță“, pentru piano	1.50
Nițescu P. G. „Hora ovrăușă“, pentru piano	1.50
Ochiabli G. N. „Hora nebună“, pentru piano	1.50
„De te-ar prinde neica în crâng“	1.50
„Hora Ochiabli“, pentru piano	1.50
„Hora nopții“, pentru piano	1.50
„Sărba oltenescă“, pentru piano	1.50
„Hai Cristei“, pentru piano	1.50
„Hora lunei“, pentru piano	1.50
„Hora Floreasca“, pentru piano	1.50
„Hora Zuralia“, pentru piano	1.50
„Ca la ușa cortului“, țigănescă pentru piano	1.50
„Hora Aurora“, pentru piano	1.50
„Hora ocheșica“, pentru piano	1.50
„Hora frunza“, pentru piano	1.50
„Flori în vale“, polca mazuca pentru piano	1.-
Oppelt W. „Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.-
Paulmann Sigismund „La blondine“, polca mazuca pentru piano	1.-
„Turda“, marș patriotic	1.-
„Hora Reginei“	1.-
Paulmann Sigismund „Sărba păpușelor“	1.-
„Marș turcesc“	1.-
„Pune talpa la pământ“, brân pentru voce și piano	1.-
Polyso-Miesnești N. „La belle Alexandrine“, mazuca de salon	1.50
Rădulescu Eleutheriu „Souvenir de Focșani“, polca mazuca	1.-
Schedi Mihail „Pensées de Printemps“, Morceau de salon	1.50
Schlichting S. „Kreutz-Polca“, original	1.25
Simionescu Ioan R. „Doina Jiului“, pentru voce și piano	1.50
Spireanu Oscar „E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
Trifu Gh. „Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.-
Vasiliu N. „Cecilia“, vals pentru piano	2.-
Zika Anton „Pe aripile amorului“, vals pentru piano	2.-

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D. „En Vague Quadrille“	1.50
„Nunta de argint“, vals	1.-
Capsa M. „Intermezzo“, pentru piano	1.-
Cirillo Ant. „Les fleurs de Mai“, vals	2.-
Dimitrescu C. „Sărba oficerilor“	1.-
Ivanovici „La fille du Marin“, vals	2.-
Kaps C. „Daisy Bell“, vals (All Right)	1.50
Lowthian „Veneția“, vals	1.50
Pursch O. „Nunta de argint“, vals	2.-

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L. „Vinul de Cotnari“, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.-
2. Sayers Henry L. „Tararabum-der-é“, cânt. cu cuvinte românești și franțoești	1.-
3. Fillorescu Al. „Imnul școlarului“, pentru 3 voci și piano	1.-
4. Alexandrescu Er. „Nu înțeleg“, romanță	1.-
5. Moniuszko „Cosacul“, cântec polonez, cu cuvinte române	1.-
6. Vargă F. „Mustăți“, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
7. Muresianu A. „Destăptă-te Române“, cântec patriotic	1.-
8. Dorianu I. „Liliacul alb“, cu cuvinte române și franceze	1.50
9. „E ah! iubirea“, cântecetă pentru voce și piano	1.50
10. Denza L. „Ochi albaștri“, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L. „O dragă Margaretă“, cuvinte de I. Dorianu	1.-

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt „Lustige Brüder“ (Frații veseli), vals	1.-
Voreas D. D. „In fânul de curând cosit“, romanță	1.-
Wagner F. „Vulturul“, marș (Unter Doppel Adler)	1.-
Wiest Louis „Privighetărea de peste Olt“, potpourri național Nr. 1/2 a	2.-
Nr. 12. Zeller „Nu fi supărat“, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.-
13. Gozlan „Visul“ (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
14. Dumitriu „Cât te-am iubit“, romanță	1.-
15. Dorianu „All Right“, cuvinte române și franceze	1.-
16. Dumitriu „Sărba lui Zdrelea“, cu cuvinte	1.-
17. Dorianu „La tine copilă dragă“, romanță	1.-

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall,

Pentru „Institut Tipografic“ T. Liviu Albini sub sechestru: Iosif Marschall,